یاد

څه ووایم څه سره تشبیه دې کړمه
ستوری دې وګڼم که لمر جانانه!

که دې سپوږمۍ د ځورلسم وګڼم
یا د سپرلي شینکی سحر جانانه!

زه دې نرګس، که دې ګلاب وګڼم
که دې د سپینو واورو غر جانانه!

د تورو بریښ سره تشبیه دې کړمه
که یې ځپه د سمندر جانانه!

ستا له ثنا مې قلم پاتې راغی
ته له دې ټولو یې بهتر جانانه!

ن که مرو که مونږه پایو
ه موږه وایو

خدایه! بله اسره نشته
ه ځارۍ او په دعا یو

و جوړ کړه جنګ تري لرې
ره خوا ترې کده بیایو

وري وچې کړه خاونده!
ه سلګیو په ژړا یو

ه یوه سره ګوابنېږي
و مل شه ستا پیدا یو.

۱۳/ ۷ /۱۳۸۰

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مینه کړې ده ما زړه بایللی
په تا مې ګرانه! اشنا ! زړه بایللی

یوازې زه پر تا مین خو نه یم
تا باندې ټولې دنیا زړه بایللی

زړه به خبر وي زه خبر ترې نه یم
ملګرو! ما دی په چا زړه بایللی

یقین پرې وکړه یاره! دروغ نه وایم
رښتیا، رښتیا مې په تا زړه بایللی

لکه د دوو ورځو ګلاب دی مړاوی
ښایي سردار دی په چا زړه بایللی.

۱۳/ ۹/ ۱۳۸۲

له تا قربان شمه ځار، ځار جانانه!
سترګې راواړوه یو وار جانانه!

شي چې ما وته موسکۍ شې کله
سپرلی، سپرلی بهار، بهار جانانه!
نور دې هرڅه په دواړو سترګو منم
خو پام چې ونه کړې انکار جانانه!
خیر دی په خوله به دې نوم نه اخلمه
خو زړګی څنګه کړم قرار جانانه!
ژوند مې کړ تېر ستا د راتلو په تمه
لکه سوالګر ماشوم په لاړ جانانه!
فقیر ملنګ شومه د تا مینه کې
ګنې اول ومه سردار جانانه!.

۳/۲/۱۳۸۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

په زړه رنځور په زړه بیمار یمه زه
لمبه، لمبه لکه چینار یمه زه

هر مازیګر دې لار څارم جانانه!
هر مازیګر سترګې په لار یمه زه

بېلتون دې خوب په ما حرام کړ اشنا!
ځکه خو ټوله شپه بیدار یمه زه

د ښار واټو کې ربه! څو به اورو؟
ماما کومک وکړه نهار یمه زه

دا څنګه برند، برند راله ګورې اشنا!
لکه چې هېر دې شوم سردار یمه زه.

۱۳۸۲لړم۲۹

یاد

ژوند کې ایله مې یو ښه کار وکړلو
یار ته د مینې مې اظهار وکړلو

بلا بلا مازیګري جانانه
ستا د راتلو مې انتظار وکړلو

خدایږو که روغ شمه ملګرو بېرته
جانان په ما د زلفو وار وکړلو

هېڅ ارام پرې اېښي نه یو موږه
هر چاپه موږ له شا ګوځار وکړلو

هغوی اوس ژاړي سر تندي ټکوي
په ښکلو هر چا چې اتبار وکړلو.

۲۴/۹/۱۳۸۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه کې مې سندره وه ټپه راغله
هسې مې بس خولې ته ستا نامه راغله

بیا به ګودر وسوځي لمبه به شي
بیا مازیګری شو بیا لمبه راغله

ستا د شوخ نظر د تابه نه یمه
ځکه مې پر مخ باندې خوله راغله

هیڅ اثر یې ستا په زړګي ونه کړ
اوښکه مې هر څو که په لېمه راغله

ما ویل ګنې ګرانې پسرلی شولو
ستا له لونګینه چې وږمه راغله

مړ به شمه، مړ به شمه مړ سردار
چرته که په خولې دې ګرانې نه راغله.
۱۲/۸/۱۳۸۲

صبرمې نه شي نور اقرار کومه
یار ته د مینې مې اظهار کومه

که پرې په دار شمه پروا نه کوي
ذکر د نوم به دې په جار کومه

خوله درنه اخلمه که څوګناه وي
دغه ګناه زه ګنا هګار کومه

ته ترینه څو وارې یې ښکلی یاره!
ثله صفت به د بهار کومه

وایمه لپه کې اوبه که راکړې
هر مازیګر دې انتظار کومه

بیا که مې وژني که پرېږدي مې خلک
د مینې غږ مې په دلدار کومه.
۵/۷/۱۳۸۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږه مې نه کړه ماهمه زندګي
ستا په نامه مې یاره کړه زندګي

انګار انګار ، لمبه لمبه سکروټې
له تا بغیر مې یاره ده زندګي

لکه سوالګر ماشوم په لاره زما
ستا انتظار کې یاره شوه زندګي

ما ته له تا بغیر ممکنه نه ده
ګرانه اشنا یوه شيبه زندګي

موږ پښتنو تېره جنګونو کې کړه
خپله یوه، یوه لحظه زندګي.

۱۳۸۲ لوی اخترشپه

ياد

زما د زړه خبر ایله دې وکړه
چې یې قربان سره ټپه دې وکړه

زه دې په برندو کتو پوه نه شومه
انکار دې وکړلو، که ښه دې وکړه

زما زړګی دې له ګوګله یوړو
چې رنګه بنګه شوې نخره دې وکړه

خلک دې واړه کړل خبر جانانه!
د خلکو مخکې اشاره دې وکړه

زړه به مې وچوي یاره مړ به شمه
بلا دې واخلمه که نه دې وکړه

د اننګو سرخي دې لا زیاته شوه
یاره چې ما باندې غوسه دې وکړه.

۲/۲/۱۳۸۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنهایۍ مې زړګی وخوړ صنم راشه
کله کله خو زموږه په چم راشه

چې زموږه سوې ساندې در په زړه شي
بوشه! تا باندې هم داسې ماتم راشه

زه به سل قدمه ستاپه لورې درشم
خو ته ګرانې زما لور ته قدم راشه

چې مینو لره غم پیدا کوي څوک
د هغو په کور خاونده لوی غم راشه

زه سردار خو دې همېش در کې ولاړ یم
یو ورځ خیر دی کنه یاره ته هم راشه.

یاد

دلته کې مه ودرېږه، شو به مختوري یاره
د کلي لار ده کنه، خلک راګوري یاره

موږ مېنان غریبان ، خود به ځارۍ کړو ورته
دا ښکلي ، ښکلي خو تل، ښکلاوې پلوري یاره

ذکر پرې کومه مدام، راځنې ځنګ به شي هېر
وایه ستا د نامه، دغه څو توري یاره

پرې چې خبر شي خلک، د چا پروا مه کوه
مینه په غټ زړه کېږي، نه په کمزوري یاره

خلک خوبونه کوي، دي ناخبر له غمه
زه شپه رڼه تېروم، شمارمه ستوري یاره

دا ښکلي، ښکلي څرکه! در ځنې مړ مې نه کړې
موږ یو کمزوري خلک، دوی دي سرزوري یاره.

دخاطر په لیکه

چې نه زړګی یاره نه خوله راکوې
وایه ظالمه راله څه راکوې

څنګه یې ومنمه ته ووایه
له ما زړه وړې ماله یې نه راکوې

زه خو له تا څنې شراب غواړمه
ولې اشنا! راله اوبه راکوې؟

څه د میاعلي صیب لېونی خو نه یم
چې د خوږو پرځای ترخه راکوې

نوري باني دې ګراني نه منمه
داځل به خامخا ته خوله راکوې

۱۲/۴/۱۳۸۰

له یو شعر نه په الهام

له نعمتونو نه د خدای دی کنه
دا پسرلی خو پسرلی دی کنه

له ښایستونو دنیا ډکه ډکه
خوشحال ، خوشحال هر یو سړی دی کنه
ماته ګران دي ماته یو دي واړه
دا پېښوری که کابلی دی کنه
ماوې که وریځو کې سپوږمۍ پټه ده
دا خو دې خور په مخ پېکی دی کنه
د تا د مړو سترګو کاته جانانه!
ماته هم ژوند دی هم مرګی دی کنه
له ده نه پام چرته خفه چې نه شې
سردار خو یاره لېونی دی کنه

۱۳۸۱ غویی ۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی مې ګیر د یار په سترګو کې دی
زما تقدیر د یار په سترګو کې دی

خوله مې شي ګونګه سترګې رډې پاتې
بلا تاثیر د یار په سترګو کې دی

زه یې چې بند په بند ترلی یم پرې
هغه ځنځیر د یار په سترګو کې دی

زه یې خبر له خپل انجامه کړمه
د ژوند تفسیر د یار په سترګو کې دی

اوس یې خلاصون ترینه سرداره نشته
زړه مې اسیر د یار په سترګو کې دی

۱۳۸۲ وری ۱۲

ته چې بنګړو ته ورکړې شرنګ دلبره
قسم دی ما به کړې ملنګ دلبره

دا خو اثر ستا د کتو دی ګڼې
ما نه شراب څښلي، نه بنګ دلبره

د ښار د ښکلو خوی دې واخستلو
لکه موسم بدلوې رنګ دلبره

د دې دنیا دا واړه ښکلي، ښکلي
چرته کېدی شي ستا په رنګ دلبره

ستا له ښایست ستا له ښکلا عاجز دي
دا واړه ښکلي غنمرنګ دلبره

فقیر ملنګ دې لېوني سردار ته
ورکړه د سرو شونډو قلنګ دلبره

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲/۲/۱۳۸۳

لکه توتي مینا خبرې کوي
داسې زما اشنا خبرې کوي

دا یو عادت زموږ ملګرو کې دی
چې ترې جدا شې بیا خبرې کوي

ښه پرې پوهېږو چې هیڅ هم نه کوي
تش په نامه پاچا خبرې کوي

عمل یې ګوره دې ته مه ورګوره
چې په ممبر ملا خبرې کوي

څرک ته به څنګ خلک یاغي نه وایي
چې د ښایست ښکلا خبرې کوي

۵/۲/ ۱۳۸۲

سرې سکروټې شي لمبې شي اشنا سترګې
چې د تا په لور کږې شي زما سترګې

مېنتوب کې دا عجیب غریب عادت دی
هېڅوک نه ګوري ړندې شي بینا سترګې

د هغه هېرول ګران دي په ژوندون کې
چرته یو ځل چې خوږې شي په چا سترګې

په زړګي دې هیڅ اثر نه کا دلبره
که هرڅو له ژړا سرې شي زما سترګې

داسې زر، زر آینې ته مه ودرېږه
هسې نه چې در پسې شي د چا سترګې

۲۲/۴/۱۳۸۲ – کابل خیرخانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساعت ، ساعت شېبه شېبه پښتانه
کوي يو بل سره جګړه پښتانه

د خير ته نه دي خو د شر کارو ته
تيار له ځېر مې دي همه پښتانه

دنيا يې سيل کوي له ورايه ګوري
په اور کې وسول ، شول لمبه پښتانه

دې جنګ جګړو دې پرد پسې خاونده
بدرنګ ، بدرنګ کړل ښايسته پښتانه

بس د يو ځو روپو لپاره مدام
سره يو بل وژني ساده پښتانه

۳۰/۲/۱۳۸۲

له ما دې ژوند ، له مادې شور وړی دی
تا چې زمونږ له کلي کور وړی دی

شي به لمبې له شنه ګودره پورته
جنې له ځانه سره اور وړی دی
تا دې د مړو سترګو په مړاوي نظر
ياره زما د زړګي زور وړی دی
تا پسې ډېرو ژړا ګانو ياره!
زما د دواړو سترګو تور وړی دی
له ما ارام، له ما نه خوب جانانه
د تا د شنو بنګړيو شور وړی دی
لکه چې وژني يې په دار يې ځړئ
سردار يې ستا د عشق په تور وړی دی

* ځړی: ځړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

پروا مې نشته د انجام جانانه
مینه کې چا کړی دی پام جانانه

ستا په لیدلو نه لیدلو څه شي
په ما دې پورې دی الزام جانانه

ته مې هم نه شولې شریک د ژوندون
هم دې له ما یوړو ارام جانانه

په مخ دې تورې زلفې مه خوروه
خورې مې سکنې، سکنې مابنام جانانه

بغیر له تانه یې که زه لرمه
شپېه ارام دې شي حرام جانانه

د تا د مینې په تور پرېږده چې شم
زه لېونی سردار اعدام جانانه

یاد

خوشحالي واړه دې پرتا راشي
برخه د تا غم دې په ما راشي

کله چې سترګې یاره پټې کړمه
تصویر دې سترګو ته زما راشي

ته چې د بل شولې زما نه شولې
وایه نو څنګه به خندا راشي

څومره خندا لره چې خوله جوړوم
هومره مې سترګو ته ژړا راشي

لکه بې روحه تن ته ساه سرداره
کله چې خواله مې اشنا راشي

هم دې سپوږمۍ نه هم له لمر جانانه!
ښايست کې وړی دی لمبر جانانه!

پرېږده ښه ډېر چې درته وګورمه
مه بندوه دکاله ور جانانه!

څه درنه کم شول چې غوسه شوې دومره
وايه زما په تش نظر جانانه!

په ځان دې ډېرې ګوتې څله وهې
هسې نه چرته شې نظر جانانه!

ترخو زړګی دې چې بې لار نه شي
زما زړګی به هم په لار نه شي

تا نه بغير يوه شېبه جانانه
د لېوني زړه مې قرار نه شي

پټه ترخو به مينه زړه کې ساتم
مانه خو نور جانانه وار نه شي

ورشه د زړه حال ورله خپله وايه
په خطو نه شي په ريبار نه شي

همېش دې خوله باندې انکار وي ياره
هېڅ دې په خوله باندې اقرار نه شي

پرې دنيا وال مو شي خبر له مينې
په يره نه کېږي، په ډار نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستا نازونه او ادا وينمه
خپل ورکېده له دې دنيا وينمه

چې ستر ګې پرانيزمه هيڅ نه وينم
چې سترګې پټې کړمه تا وينمه

په محبت باندې مې لا يقين شي
چې د رقيب دا ناروا وينمه

زړه به مې ښه ګه ياراني ته وشي
ياره چې ستا جفا ، جفا وينمه

که اتفاق په اتفاق ونه کړي
د پښتنو په کې فنا وينمه

د چا په نام ساقي
راکړه يو جام ساقي

نشه ، نشه مې کړه
يمه نا ارام ساقي

چې شي غمونه مې
لږ څه ارام ساقي

واړه خمونه کړه
تمام ، تمام ساقي

په لېوني سردار
کوه لږ پام ساقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ورته وګورم کچه غوندې شي
چې ورته نه ګورم خفه غوندې شي

زما او ستا دغه خوږه یارانه
خدای خو دې نه کړي چې پیکه غوندې شي

چې سترګو، سترګو کې یو بل ووینو
زه خو لا ښه یم دا خوله غوندې شي

رڼا یې هرخوا ته د مخ خوره شي
چې زلفې لرې کړي ډیوه غوندې شي

چې پابندي پر دیدن ولګېږي
مینه نو هغه وخت خوږه غوندې شي

چې دي شببه سرداره! ونه وینم
هغه شببه په ما لمبه غوندې شي

یاد

که هرڅو دې لکه غشي برند کاته دي
خو بیا هم لکه نبات شکر خواږه دي

چې خفه نه شي ښه ډېر قدر یې وکړه
نن مې زړه! دیار غمونه مېلمانه دي

دا سپوږمۍ ده تورو لړو کې ایساره
که پر مخ دې یاره تور زلفان خواره دي

نور کړي مینه، محبت کړي یو تربله
دا چې یو بل سره وژني پښتانه دي

د حمزه په پل مې پل ایښی روان یم
که هرڅو مې قدمونه لاواړه دي

۳۰/۱۲/۱۳۸۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفې خورې مه پرېږده
تورې تيارې مه پرېږده

راله يې وايه اشنا
زړه کې ګيلې مه پرېږده

نن يې ښې ډېرې وکړه
بيا له بانې مه پرېږده

ترپا يه راوړه ساقي
ډکې پيالې مه پرېږده

د يارغمونه مې خورې
ما بې نشې مه پرېږده

۲۲/۸/۱۳۸۳

ماته چې خواړه ګورې
کار به راله وګورې

ولې مې خون اخلې ته
ولې راته مړه ګورې

يوځاى يې روغ نشته دى
کوم ځاى مې د زړه ګورې

لرې خو سر را وباسه
خو به ته له وره ګورې

سترګې خو دې شته کنه
حال د سردار نه ګورې؟

یاد

ته مې یار شه ما دې یار کړه
لیونو کې مې دې شمار کړه

ته مې نه شوې خو ما هسې
زندګي له تانه ځار کړه

همېشه دې په خوله دا وي
همېشه وایې چې وار کړه

ته را نغلې خو ما سترې
ستا د کلي کوڅې لاړ کړه

چې له حاله مې خبر شې
خدای دې ماغوندې بیمار کړه

یاد

خوښه د زړه وه اشنا ، پته نه وه
چا له مې ورکړلو دا پته نه وه

قسم دی سم لکه د اور سېزل کړي
ما له خو ستا د ادا پته نه وه

قاصده! دروغ دې وي ګودر کې به وي
هلته خو هېڅ د لیلا پته نه وه

له محبت نه وړاندې روغ ومه زه
د لېونتوب د بلا پته نه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

کاشکې ډولۍ نه دې ږومبۍ مې جنازه پورته شي
خير که په کلي کې بيا دغه اوازه پورته شي

د بېلتانه له ډېره درده، ډېره سوخته ياره!
لکه تنور له سوي زړه نه مې لمبه پورته شي

دا خوشحالي مه بوله، اوج مې د غمونو بوله
چې کله، کله مې له خولې څنې ټپه پورته شي

دا جدايي به مې اخر درځنې مړ کړي ياره
خولې نه يو ورځ به مې د وينو فواره پورته شي

۱۳۸۴ دلوی اختر دريمه شپه

یاد

ما باندې څه داسې اثر شوی دی
سترګو نه مې خوب مرور شوی دی

بيا يې څه اورېدي چې مخ اړوي
بيا خدايږو د چا په خبر شوی دی

دا خو د جانان له مخ رڼا خېژي
ما ويل ګڼې لمر دی سحر شوی دی

نن به درنه خوله اخلم يوازې يې
نن راته دا وخت ميسر شوی دی

ستا دغم له لاسه ګرانه ياره څرک
دښتو او رغو باندې سر شوی دی

۱۳۸۴ کب ۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه د حمزه څه د خاطر خواږه دي
زما غزل کې د خيبر خواږه دي

زه خو يې فرق هډو کولی نه شم
خلک د لر او هم د بر خواږه دي

هسې پرې ځان خو خلک نه وژني څه
دا ښکلي، ښکلي خو کاپر خواږه دي

زما په خوله کې لاتر اوسه پورې
د تا د سرو شونډو د سر خواږه دي

۱۳۸۳/کب/۱۹

خلك به كړي مړه ګوره
ستا مړاوي كاته ګوره

زړه زما به يې واره شو
سترګو لاندې مه ګوره

مړه كاته مې نه دي خوښ
نيغ راله راوګوره

ظلم كوه خير دی خو
حال ته مې هم ته ګوره

حال مې د زړه څه پوښتې
خپل زړه ته دې وګوره

۱۳۸۴ غوی ۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

له یو شعر نه په الهام

کاشکې مې زړه پر چا بایللی نه وی
اوس به زه داسې کړېدلی نه وی

د محبت د مینې زور و که نه
فرهاد به غر چرې کیندلی نه وی

یا چې دا ناز، نخرې یې نه کولی
یا ښکلی یار مې دومره ښکلی نه وی

که یې له پایلې نه خبر وی نو ما
ما به د زړه چرې منلی نه وی

زه لېونی سردار به روغ ګرځېدی
که مې زړګی په تا درغلی نه وی

۱۳۸۵ وری ۱۴

د اباسین یوسفزي په لیکه

په ما څه داسې لېونتوب راشي
چې غېږ دې وګورمه خوب راشي

در پسې ډېرو شوګېرو نه زما
یاره! په سترګو کې پړسوب راشي

لکه هوسۍ په لار تېرېونه وهي
چې جنکۍ په پېغلتوب راشي

چې روایات د وصال خنده نشي
کاشکې دوران د ماشومتوب راشي

دی د مودو شوګیر وهلی سردار
ستا په زنګون که ورله خوب راشي
۱۳۸۴ مرغومی ۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه له نازو ادا جوړه جنۍ
مه کړه خاوند چې شي ناجوړه جنۍ

ښه درته وې مې مازیګر دی کنه
اوس دې دا سره لاسونه مروړه جنۍ

زما د زړه برج یې را ونړاوه
ده د منډېش امیر کروړه جنۍ

چې لږ زما په حال دې رحم راشي
خدای خو دې تا هم کړي ناجوړه جنۍ

خپله هم سپینه، زړه یې هم دراخله
سمه له واورې نه ده جوړه جنۍ

۱۳۸۵ زمری ۳۱

د یو شعر په تضمین

نه مې کړې ښکل نه مې کړې خپل ښکلیه
لاړې د بل شولې د بل ښکلیه

ته زندګي، ته زندګي یې زما
ته مې اجل ته مې اجل ښکلیه

په کې به ځان ته خامخا ووینې
که واورې ته زما غزل ښکلیه

پرې چې په جام د شونډو خوله دې کېږدم
تندې اخیستی یمه جل ښکلیه

له پښتني حسن دې ځار شه سردار
پښتون پښتون، شډل شډل ښکلیه

۱۳۸۵ چنګاښ ۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو ورځ ضرور به مې په شر اړوي
زلفې په منځ کې چې دلبر اړوي

ماځوروي، ما کړوي ور باندې
رانه اشنا، اشنا نظر اړوي

په يوه هم جنۍ ونه دربدله
شېبه، شېبه خپله خبر اړوي

خود به مې زړه نه وينې څاڅي اشنا
چې سره ډولۍ دې په خيبر اړوي

لکه د عمر جل وهلی چې وي
سردار جامونه سر په سر اړوي

۱۳۸۵ غبرګولی ۲

بيا خو دا زړه هډو زړګی نه شولو
چې بې له تانه لېونی نه شولو

په څو، څو واري جانان ورتلو
خو زما زړه هډو سړی نه شولو

بلا، بلا خواري مې وکړله خو
ورځنې صبر مې زړګی نه شولو

زما د زړه په جل وهلې دښته
باران ونه شولو سپرلی نه شولو

ورك شه د خاورې په خدمت کې چې څوك
د سپېلنو غوندې لوګې نه شولو

۱۳۸۵ تله ۳۰ مه- جلال اباد

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت دې رالره دغه مقام راکړ
چې ساقي ړومبی له ټولو نه جام راکړ

د مجنون غونددې په کاڼو بدرګه شوم
ستا د چم وګړو دغه انعام راکړ

شي حرام دې په دې ټوله زندګۍ کې
که به ماله ستا غمونو ارام راکړ

بیا تر مرګه به دې یاره احسان مند یم
که محفل کې دې نن چرته سلام راکړ

ځان له غم د ګور کفن کوه سرداره!
د ربیار په خوله یې دغه پیغام راکړ

۱۳۸۵ تله ۲۳

طاقت مې نشي مانه زر* واړوه
مانه دې مړې سترګې نظر واړوه

ته ځه بیا خیردی که ځې ځه جانانه!
خو ما د شونډو په کوثر واړوه

زما د یار شونډو ته هیڅ دې ساقي
خمونه واړوه ساغر واړوه

چرته چې هم ځمه رقیب وینمه
داخل مې خدایه! په دلبر واړوه

۱۳۸۵ غبرګولی ۱۵

*زر: ژر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته لکه تنکۍ غوټۍ تازه اوسه
تا نه خزان لرې همېشه اوسه

زه په ژړاګانو باندې مړ شمه یم
ته له خنداګانو ځنې شنه اوسه

ډکه له خوښیو نه، خوندونو نه
ستا د زندګۍ هره شېبه اوسه

زه به درته دا دعا کومه چې:
ژوند دې د ګل نه خو ته غونچه اوسه

یه د لېوني سردار جانانه ته!
لرې خو ولاړه په وعده اوسه

۱۳۸۵ تله ۵

د اباسین یوسفزي پر لیکه

نه دې څه خط نه دې سلام راځي
تشې کوترې ستا له بام راځي

څنګه ته لاړې، څنګ دې فکر وکړ
چې بې له تا ما له ارام راځي

ستا په خاطر په میکده کې راله
ړومبی له ټولو ځنې جام راځي

نن مې را یاد شوې، نن ضرور به ما له
د یوه نوي شعر الهام راځي

د یار له خولې قاصد ویل کلي ته
سردار ته وایه! چې په پام راځي

۱۳۸۵ سلواغه۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما له زاهد سره ملتیا ونه کړه
شکر دی ما دغه ګنا ونه کړه

شیخ د خرقې لاندې جامونه وځښل
خو ما یې شاته اقتدا ونه کړه

اوس هم لوایې چې ما څه کړي دي؟
کومه نادوده دې اشنا ونه کړه

څنګ دې په نورو زه اتبار وکړمه
تا په یوې باندې وفا ونه کړه

چې مې زما جانان زما شي څرکه!
چا راله هم دغه دعا ونه کړه
د ۱۳۸۵ کب۱۹مه

وکړه دعا سرداره!
چې شې زما سرداره!

ژوند بې له تا سرداره
نشي له ما سرداره!

نن مې په زړه وریږي
بلا، بلا سرداره!

پام، چې اتبار ونه کړې
دلته په چا سرداره!

د دې ماحول ښکلو کې
نشته وفا سرداره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه انکار کړي نه اقرار غلی دی
دا څه خبره ده سرکار غلی دی

په دې مالت خدایږو څه غم تېر شوی
ګودر خاموشه دی چینار غلی دی

ښايي مرګي خلاص کړو د ژوند له شره
ژړا يې نه خېژي بيمار غلی دی

څرکه! ناره د اناالحق پورته کړه
بلا موده وشوه چې دار غلی دی

د ۱۳۸۵ المريز د کب لومړۍ

تېره شپه زه په شوګير باندې کړی کړم
خدای اخته زه په دې څه ډول خواری کړم

بيا زه خير که عمر تېر په ملنګی کړم
خو چې ښکل دې يو ځل سرې شونډې غوټی کړم

هسې نه چې قد قامت زما بدرنګ دی
محبت کې روستو پاتې غريبی کړم

دا خو ستا له غمه څيرې ګرېوان ګرځم
هسې نه چې دا کارونه له مستی کړم

۱۳۸۲ وري ۱۸ مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تېرو شپو مې سحر داسې نه و
پيکه به وخو مګر داسې نه و

دا کوم بدرنګ وربانديې کوډې کړې
دلبر، خو داسې، دلبر داسې نه و

بلا مستي وه، بلا شور و پکې
غلی خاموش، مازيګر داسې نه و

ښار کې به هم جونې اوبو له راځي
خو دا بمبه ده ګودر داسې نه و

دا خو په مورې باندې ودان شو کنه
ګنې پخوا پېښور داسې نه و

۲/۱۲/۲۰۰۷

چې مين شو لېونی شو
سردار اوس ايله سړی شو

ته يې نه شوې، خو دی خپله
له خپل ځان ځنې پردی شو

اوس له خلکو لرې ګرځي
اوس د غرونو غرڅنی شو

ستا غمونو په دې حال کړو
ستا غمو کې لېونی شو

هيڅ په هېڅه په ژړا شي
زړه مې دغومره نری شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

لېونی کېږمه دلداره راشه
مړ شومه مړ له انتظاره راشه

بغیر له تا مې پکې سا ډوبېږي
کلي ته یو ځلې خو یاره راشه

درنه به هېره شي ښکلا د کابل
یو ځل خو ته تر ننګرهاره راشه

مونږه دې هم کړی بلا انتظار
دلته خو هم چرې بهاره! راشه

یاد

لکه سپوږمۍ له لمر رڼا اخلمه
ستا په لیدلو نوې ساه اخلمه

ستا په خاطر ستا د مالت د ښکلو
جانانه! هر وختې بلا اخلمه

تا پرېښودی نشم، خو ستا لپاره
دنیا پرېدمه یاره! تا اخلمه

کله چې هم وځم له کوره سحر
یو ځل ضرور د مور دعا اخلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور خو بلا یاره! ستړی شوی یم
زه له انتظاره ستړی شوی یم

پرېږده چې دې غېږه کې دمه شمه
ځی* راکړه نګاره! ستړی شوی یم

زه له دې نه پس کلي ته نه درځم
ډېر پر دغه لاره ستړی شوی یم

ځمه چرته دښتې ته پنا وړمه
نور له دغه ښاره ستړی شوی یم

کله خو هم یاره! ځه اقرار وکړه
ستا له دې انکاره ستړی شوی یم

*ځی: ځای

څله راګورې څه کول غواړې
جوړ په نظر مې قتلول غواړې

نور دې هم ظلم ته زور ورکړه اشنا
که مې پاګل، پاګل کول غواړې

دا چې په بله رانه مخ اړوې
دا مې زړګی اځارول غواړې

داسې چې ګورې، جوړې څرک جانانه!
له کلي کوره ورکول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راله دې زړه، راله زړګی راکړه
که نه وي زړه کې راله ځی راکړه

خوښه دې خپله خو بس ماله یاره
په دغه دواړو کې یو شی راکړه

که لږ نشه شمه او درد مې هېر شي
ساقي پیاله را، کندولی راکړه

ربه! جانان که راله نه راکوې
مرګ، خو مې حق دی، نو مرګی راکړه

۱۳۸۲کب۱۱

روغ رمټ وي زړه په چغو په فریاد شي
چې اشنا مې کله هم چرې رایاد شي

ستا له زلفو نه کاروان د وږمو راوړي
ستا له کلي چې راپورته کله باد شي

بېرته کډه ورله غمه د یار راوړه
چې کنډر کنډر زړګی مې پرې اباد شي

صدقه به دې په درکې زندګي کړي
که قبول دلېوني سردار مراد شي

۳/۵/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېبه حیران شوم چې هغه پرته ده
که نه په مخکې مې ډېوه پردته ده

څنګه جرات وکړمه، خواله درشم
ستا خو په رګ رګ کې لمبه پرته ده

درزا دې رو کړه زړه چې وینه نه شي
جنۍ مې غېږه کې ویده پرته ده

د دې محل وګړي ټول ویده شول
خو لا یوه کړکۍ ایله پرته ده

۲/۵/۲۰۰۸

زړه دې پوه کړه چې سړی شي
څرکه! نه چې لېونی شي

ته چې راشې خزان لاړ شي
ته چې راشې نو سپرلی شي

خپل جانان بانـدې یرېږم
هسې نه رانه پردی شي

ټول غمونه رانه هېر شي
یار چې وخاندي موسکی شي

۱۳۸۷وری۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه شمه چې د اور په تاو اوبه شي
داسې هجر کې دې یاره! زما زړه شي

نه په مال باندې مړېږي څوک دنیا کې
نه به وږي د دیدن چرې ماړه شي

چې له یاره مې لاس وانخلې رقیبه!
ګوره! دا به درته بیا چرې ښه نه شي

ستا له غمه سردار ټوله شپه شوګیر و
لړ یې سر په زنګون پرېږده چې ویده شي

۱۲/۱/۱۳۸۷

ټپې، ټپې دي، سندرې دي نغمې دي
ستا خبرې یاره! ستا په شان خوږې دي

دغه ستا د شرابي سترګو کانې دي
راپسې چې اوس د ټولو خلکو خولې دي

دا چې سوی سوی بوی مې له خولې خېژي
دا مې بلې په زړګي باندې لمبې دي

نور خو خدای شته ښکلي ډېر راباندې ګران دي
خو بد ېږي مې په دې چې بې وعدې دي

زه سردار یې په لومړي نظر نشه کړم
سترګې ستا څه د زړو میو پیالې دي
۱۳۸۵لوی اختر لومړۍ ورځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره سوز دی په دې غږ کې څومره ساز دی
دا د کوم یو لېوني د زړه آواز دی

چې منزل ته رسېده یې هډو نشته
دا مزل د عشق څه دور و دراز دی

دا منم چې ښکلي ډېر دې په دنیا کې
خو جانان مې په دې ټولو کې ممتاز دی

دا چې تل راته نه، نه کوې جانانه!
دا دې قصد دی او که نه دغه دې ناز دی؟

خدای خبر چې دا انجام به یې لا څه وي
لېوتوب د محبت چې بیا اغاز دی
۱۲/۵/۲۰۰۸

غواړمه چې هېر دې کړم، خو نه کېږي
ګورو به اشنا چې روستو څه کېږي

څه وکړم مجبور یم ګنې هر وختې
یاره! ستا لیدلو ته مې زړه کېږي

ښه دی چې په کلي کې ګودر لرو
ښه دی چې زموږ پکې کاته کېږي

زه خو دې نور ستړی انتظار کړمه
وایه کنه کله دې راتله کېږي

هسې نه چې یخ مې درنه ووهي
پټ مې کړه اشنا زما ساړه کېږي
۱۸/۲/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوندې يې غلي دي نظر خاموشه
خدای خبر ولې دی دلبر خاموشه

ته چې له کلي ځينې تللی يې نو
کلی خاموشه دی، ګودر خاموشه

داسې چې ستا ظلم جاري وي اشنا
يو ورځ به شي مې زړه ځيګر خاموشه

خدايږو د چا سترګو سپېرو وواهه
داسې خو نه و مازيګر خاموشه

ستا بېلتانه په دغه رنځ اخته کړ
سردار ګرځېږي اوس اکثر خاموشه

۸/۷/۲۰۰۸

منمه اور به په شېبه لګېږي
خو په وژو يې زمانه لګېږي

لکه تيرکش دي بانه داسې ياره
رسا رسا په نشانه لګېږي

ستا د ورې خولګۍ خبرې اشنا
په ما خوږې لکه ټپه لګېږي

هر وختې شنه جوړه کې ګرځه ګلې
تا سره دغه جوړه ښه لګېږي

۱۳۸۵ لړم ۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاشکې په خوله مې وی زړګی لېونی
اوس به زه نه وی لېونی، لېونی

ستا انتظار کې اشنا ستا نه مخکې
هسې نه را نشي مرګی لېونی

چا سره خپل کوته نصيب بدل کړم
څه سره ووهم تندی لېونی

دا پيرزوينه هم د تا ده اشنا
چې راته وايي هر سړی لېونی

جانان مې پړه پر غاړه ناخلي وايي
سردار خو و، سردار خو دی لېونی

له يوه شعر نه په الهام

څو که کړم خواري، راله خوب نه راځي
وه سردارولي، راله خوب نه راځي

زه به بوډاتوب کې ربه څه کوم
لاخو ده ځواني، راله خوب نه راځي

ستا د بېلتانه د غم له لاسه زه
ګرځم سودايي، راله خوب نه راځي

ورځ هم زه تمامه وينه تېره کړم
شپې تر سبايي، راله خوب نه راځي

راشه چې له غم ځنې دې خلاص شمه
وي چې تنهايي، راله خوب نه راځي

25/11/2008

(c) ketabton.com: The Digital Library

بری یې نشته ناکامیږي سړی
مینه کې هر وخت بدنامیږي سړی

د دغه وخت پر ښکلو، ښکلو باندې
بد به کوي چې مینېږي سړی

زما که اوریځ سره ښه مه کوئ
ښه سړیتوب کې خرابېږي سړی

په دغه ورځو کې کابل ته مه ځئ
چا راله وې پکې ورانېږي سړی

وخته لوټ شوی وي په دغه ښار کې
څو چې په ځان باندې پوهېږي سړی

منمه ډېر دي خو توپیر یې ګران دی
سړي نه ډېرو کې ورکېږي سړی
26/11/2008

توري پای ته رسي ثنا نه رسي
دې باندې، خو وسه زما نه رسي

څو که دوی ځانونه خدایان ګڼي
وایي دي، خو تا ته الله نه رسي

شپه چې د چا ګور کې مقرره وي
هغه له بېګا تر سبا نه رسي

کوږ بار حقیقت دی بې منزله وي
سرته هیڅ یو کار په خطا نه رسي

9/11/2008

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکل په خدای کړه راشه
بانه یو شی کړه راشه

په ما بهار راوله
په ما سپرلی کړه راشه

یا خو مې روغ او یا مې
سم لېونی کړه راشه

بې تانه مرمه اشنا
تم مې مرګی کړه راشه

خوله مې خوږه کړه راشه
ماته توبه کړه راشه

ژوند کې یوځل خو یاره!
وعده پوره کړه راشه

د رقیبانو خونې
لمبه لمبه کړه راشه

زړه مې ښه کېږي په تا
ځان راښکاره کړه راشه

بې تا نیمګړی سردار
خولړ پوره کړه راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

په زړګي مې څه نرۍ شانې درد راشي
چې جانان راځنې کله هم جدا شي

خدای خبر که مې بیا دغه خوب رښتیا شي
لېونۍ په ژوندانه که بیا زما شي
هره شپه زه په دې هڅه په دې هاند یم
چې مې سترګې سره ورشي خو سبا شي
ماته لاره څوك را وښايئ ملګرو
څنګه وکړمه جانان چې مې پخلا شي
هسې زېب دې په سرکو شونډو موسکا کړې
لکه بوټې کې تازه ګلونه وا شي
ته مې لاس په لاس کې واخله چې جانانه!
رقیبان مو په لیدلو ورخطا شي
بیا به څه کړو بیا به څه کېږي سرداره!
که له مینې مو خبره دا دنیا شي؟

یاد

دا دې ماته غوړولی جوړې دام دی؟
چې خور کړی دې په مخ د زلفو لام دی

دا مې ستا د نامه توري پکې نغښتي
ځکه خوږ مې تر شکرو هم کلام دی

هیڅ خلاصی د پښتنو ورځنې نه شي
غوړېدلی ورته هره لار کې دام دی

خود غزل به مې له شر او شوره ډك وي
چې اخیستی مې پایزېبو نه الهام دی

خدای خبر که ترینه روغ شمه سرداره!
نړېدلی مې د زړه د خونې بام دی

۳۱،۱۳،۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه دی چې بیا دې راله نه ونه کړه
ښه دی چې زړه زما لمبه ونه کړه

ته راله تل بلا ګیلې کوې، خو
ما درته ژوند کې هم یوه ونه کړه

ستا په سپېره خولګۍ کې نه ناسته ده
کله دې هم جانانه! ښه ونه کړه

مدام وعده راله د بیا راکوې
چرې دې نغده اراده ونه کړه

دا مې جانان راسره نه و څرکه!
ځکه دې سږ اختر مزه ونه کړه

۲۳/۵/۲۰۰۸

نن مې دې زړه ګنې خطا ونه کړه؟
چې په راتلو یې درزېدا ونه کړه

ښه یې لیدمه چې یې در کې پروت یم
خو یار له کبره څه پروا ونه کړه

د زړه خبره مو په زړه پاتې شوه
یار هم ونه کړله، هم ما ونه کړه

نن په محفل کې سره ویل یارانو
سردار غزل کې څه بلا ونه کړه؟

۲۹،۱۲،۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته قبوله مې دعا کړې
بېرته يار ربه! زما کړې

دا غوټۍ شولې ګلونه
که جانان مې شونډې وا کړې

زه پرې خوښ يم، خوښه ستا چې
اوس دعا او که ښېرا کړې

دا اوبه د ژوندانه وې
که دې شونډې خوله کې راکړې؟

22/12/2008

داسې چې شور دې پايزېبونه کوي
زړګی به خود زما ټوپونه کوي

ما ترېنه ساته چې ما ونه وژنې
قاتلې سترګې دې مرګونه کوي

زما وژلو ته يې اېښې جوړې؟
داسې چې دا اشارتونه کوي

زه يې له غمه شپه رڼه تېره کړم
خو يار بې غمه خپل خوبونه کوي

نور سره يو شول، سره غاړې وتل
ښتانه خپلو کې مرګونه کوي

د ۱۳۸۵ کال غبرګولي ۵ مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خون به مې واخلي خونخورې سترګې
واړوه ما نه دې لمبې سترګې

مه شه بې تانه تر سهاره پورې
یوه شیبه که شي ویدې سترګې

خدای دې زموږ مینې ته خیر راپېښ کړي
د چم مالت شوې راپسې سترګې

خدایږو چې ماله هم ژړا راولي
کله چې هم وینم لمدې سترګې

تا کړو ناوخته ګنې ستا لپاره
څرکه! تر ډېره غړېدې سترګې

۱۳۸۷لیندۍ۲۴مه

دا ژوند مې خواله راغی که مرګی راغلی دی
له ډېرې مودې وروسته څوک سړی راغلی دی

ویل دې چې سپرلی شي نو په بېرته به راځې
راځه کنه جانانه پسرلی راغلی دی

لیدو باندې مې کلي کې وړو چغې شروع کړې
هلئ، راشئ، راځئ چې لېونی راغلی دی

نن بیا خدایزده د چا کمبخت کورګی به ورانوي
نن بیا زمونږه کلي ته مرګی راغلی دی

موده وشوه چې هیڅ یې زه له حاله خبر نه یم
نه خط د جانان راغی او نه دی راغلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره چې د بېرې شات خواږه لګي
دې نه دې هم زيات ياره کاته لګي

زه پرې لکه ګل هسې تازه شمه
بوی يې د راتلو چې پر ما ولګي

نور هم بلا ښکلي شته دی خو
څه وکړمه، تا سره مې زړه لګي

تا چې له رقيبه سره وګورم
سوی مې په دې سوي لړمانه لګي

دغه عادت بس دی ياره! ورک که نور
ستا دې «نه» او «نه» سره مې نه لګي

له يوې هندي سندرې نه په الهام

څومره ښه کار مې وکړ
تا له اظهار مې وکړ

نور مې په وس کې نه دی
ډېر انتظار مې وکړ

سبا راځي به جانان
د ګوتو شمار مې وکړ

ځان له دوکه مې ورکړه
په تا اعتبار مې وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمګړې غزلې

د باز محمد عابد په لیکه
د بنګړو شرنګ د رباب ترنګ غواړي
زما زړګی د سترګو جنګ غواړي

دغه ساده دا لېوني زړګی مې
له مانه تل د جانان څنګ غواړي

د تاپه درکې دی ولاړ جانانه!
سردار د سرو شونډو قلنګ غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې مې اشنا شولې جانان شولې
خوږ لکه ایمان ته په ایمان شولې

ناسته دې د ښکلو سره وکړله
یه زړګیه! وه زړګیه! وران شولې

کله د رله غم چې دیار راوړله
ښایي چې زړګیه بیا ودان شولې

۲/۱/۱۳۸۴

یو ورځ به مې دا زړه راله کار ګوري
ښه پوهېږم ستا کاته راله کار ګوري

ښکته ښې دې سترګې پام چې پورته نه کړې
ګنې یاره! ستا باڼه راله کار ګوري

یو ورځ به د منصور غوندې په دار شم
یو ورځ به مې دا خوله راله کار ګوري

۱۳۸۵ تله ۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساه مې سوره ده زړه مې رپي، شیمه پاتې نه ده
زړه کې مې ستا د غمو زور حوصله پاتې نه ده

دغه چې نه راځي له ماسره زیاتی کوي یار
که نه د نه راتلو یې هیڅ بهانه پاتې نه ده

بغیر له تا نه مې ژوندون پیکه، پیکه دی اشنا
بغیر له تانه مې ژوندون کې مزه پاتې نه ده

۱۳۸۵وری۳

نه غواړمه نور څه ترینه نه غواړم
خدای ځنې یو موټی پښتانه غواړم

دغه مې ارمان دی چې یو ځای شو مونږ
دا د جبر کرښه ورانېده غواړم

جنګ له دغه کلي ورکېده غواړم
سوله امن دلته کې راتله غواړم
۱۳۸۲کب ۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنډ يې وکړلو منمه، خو بيا هم راغی
شکر، شکر چې په بېرته مې صنم راغی

جوړې مرمه چې په سترګو مې له واره
ستا له تلو سره تياره او تورتم راغی

چرته هسې يې هم ياد نه کړې جانانه!
تګ دې ووې او په سترګو کې مې نم راغی

په وينبه خو يې څه کړې چې خوبو ته نه راځې
نو څنګه به مې اوښکې سترغلو ته نه راځې

الله دې ورته خير کړي چې مې څه په جانان وشول
دا ډېره موده کېږي چې اوبو ته نه راځې

ګرېوان به ورله څيرې تر لمن کړمه، خو دا
افسوس چې دا بېلتون زما لاسو ته نه راځې
۱۳۸۲ مرغومی ۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا رانه هله اشنا واړولې
چې دې دنيا سترګې را واړولې

سترګو مې ستا د سترګو تاب رانه وړ
ځکه مې ګرانې له تا واړولې

تا چې زلفانو سره لوبې کړلې
ښه شوه چې خداى په بلا واړولې

نه مې څوک خپل دى پکې، نه مې رقيب دى
ښار دى جانانه! بلا، بلا عجيب دى

دلته د چا، چا قواره ولولمه
دلته مې څوک زړګي ته دومره قريب دى

هغه چې مينه وه، هغه جنون و
دغه هجران سرداره! دا مې نصيب دى

۱۳۸۵ لړم ۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

شونډو نه چې څکه د اشنا کوم
شکر مسلمان یم، بسم الله کوم

ته به یې دروغ ګڼې منمه خو
زه در سره مینه په رښتیا کوم

داسې د رقیب مخکې مې مه رټه
دا یوه غوښتنه زه له تا کوم

۱۳۸۵غبرګولی۱۵

بد به یمه یاره او که ښه به یم
څه به یمه ستا په نظر څه به یم

تل مې په زړګي باندې وریږي ته
خدای خبر که یاره ستا په زړه به یم

یو ځل خو مې خیردی خواله راشه ته
څو به ستا یادونه وي او زه به یم

۲۹/۱۰/۱۳۸۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکنۍ مانښام دی ګلې، څه ښېرته کورته درومه
په ما الزام دی ګلې، څه ښېرته کورته درومه

د پښتنو کلي کې، مینه ممکنه نه ده
مرګ یې انجام دی ګلې، څه ښېرته کورته درومه

په لوڅو پښو باندې مزل دی په ازغنه لاره
عشق نا ارام دی ګلې، څه ښېرته کورته درومه

۲۱/۱۰/۱۳۸۳

بلا دې واخلمه بلا مازیګر
وم دې په تمه تر قضا مازیګر

د کلي لار ورله څارمه څکه
راله نېټه ایښې اشنا مازیګر

ښه راله وګوره دیدن مې وکړه
خدایږو که راشې داسې بیا مازیګر

۲۷/۱۰/۱۳۸۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم چې کله خبرې هسې
راځي مې خولې ته سندرې هسې

شولې زلمی، شونډې دې تورې شوې
لکه ګورګورې ، ګورګورې هسې

مشر کورونه ، کورونه جوړ کړل
ګرځي بې وسه ، سوالګرې هسې

٨/١١/١٣٨٣

نو به خود په دوزخي باندې يادېږي
پښتانه چې په پښتو باندې شرمېږي

پښتانه هم څه عجيبه مېړني دي
ورونه وژني خو پردو باندې زورېږي

يو کې بقا يو کې فنا د پښتنو ده
يا يو کېږي به دا قوم يا به ورکېږي

٧/١١/١٣٨٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه درکړمه وایه اشنا څه لرم
خوار غریب سړی یمه هیڅ نه لرم

ته یې که منې نو له تا ځار اشنا
ډک له مینې ، مینې، مینې زړه لرم

هسې که بېلېږې ګرانې خیر دی خو
توان دې د خپګان جانانه نه لرم

شېبه له مانه سترګې مه اړوه
خیر دی جانانه سترګې مه اړوه

ژوند مې د تا مړاو کتو کې نغښتی
مرم بې له تا نه سترګې مه اړوه

په ما شېبې د ځنکدن دلبره
چې شي اسانه سترګې مه اړوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يواځې سترګو مې نه زما زړګي ژړلي
در پسې ډېر جانانه ما لېوني ژړلي

دلته په هر مالت کې غم تېر شوی
دلته دي هر يوه سړي ژړلي

ستا بېلتانه کې ما سردار لېوني
بلا، بلا مازيګري ژړلي

ټپ

خواله مې چې کله هم هغه راځي
ما باندې نازکه شان خوله راځي

غم له دې زه دومره هم خفه نه يم
کور له د پښتون مدام مېلمه راځي

دغومره نو ژر مايوسه کېږه مه
ژوند کې خو اشنا سره توده راځي

توتې

اوس بـه نـو زه او جانـان څـه پلمـه کـړو
چـې ګـودر نشــته دی چینــار نشــته دی
دلتــه مــودې وشــوې خـزان د ېــره دی
دلتــه مــودې وشــوې بهــار نشــته دی
راځــه د ښــکلو مینــه پرېــږده اشــنا
زره پــه دوی بانــدې اتبــار نشــته دی
هغـوی بـه څنـګ سـپرلي تـه وخنـد ېږي
د چا چې ورور د چا چې پلار نشته دی
د خـدای خـاطر وکـړه جانانـه راشـه
مــاکې نــور وس د انتظــار نشــته دی
یـا خـو جانـان بانـدې اثـر نـه کـوي
یــا خــو زمــا غریــب ازار نشــته دی
خلاص بـه شـې یـاره تـرې سـودا مـه کوه
یـو ورځ بـه واورې چـې سـردار نشـته دی

۲۰/۴/۱۳۷۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا یادونه تېرې زرکې
زما زړه رڼه چینه ده

نیم زړګی مې پسې نشته
لېونی رانه خفه ده

شنه لوګي ترې پورته کېږي
زړه زما کړې لمبه ده

رڼه کړې مې ستا یاد کې
یاره ستورو سره شپه ده

دغه څو ټکي چې لولئ
دا زما د ژوند کیسه ده

ما سردار ده خپله کړې
لاړ غزل کې د حمزه ده

۲۱/۱۲/ ۱۳۸۳

خدای ته زما دغه دعا ده یاره!
حسن دې ګل شه خو ته ګل چې نه شې

د چا د غیرو خبرو نه منې
دومره ساده دومره پاګل چې نه شې

یاره! د ښار د خلکو رنګ وا نخلې
لکه موسم بدل، بدل چې نه شې

په ما کې تاب هسې هم پاتې نه دی
سترګې دې واړوه قاتل چې نه شې

دغه ښېرا به درته کوم سرداره!
چې زما نه شولې د بل چې نه شې

۱۳۸۴ کب ۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدايږو که څوك راباندې اوښکې توی کړي
زه د بې کسه سرې مړی يمه

رانه جلال او جمال دواړه لاړل
زه د افغان د کاله غړی يمه
ته مې تکميل يې خواله راشه زما
بغير له تا ياره نيمګړی يمه
چې دې نړۍ کې دې تر ټولو روستو
زه د يو داسې قام وګړی يمه
د وخت حالات که مې لړ پرېږدي ارام
زه راشين کېږمه ، زه زړی يمه
زه مخکې ښکلی وم، بدرنګ خو نه وم
زه په دې رنګ حالاتو کړی يمه
خاونده! ته مې مدد ګار شې ګنې
لکه خسړی اوبو وړی يمه

۱۳۸۵ غويي ۲۰مه

کله که هم زه څه خبره کوم
نامه مې ستا د ژبې سر ته راځي

صبر مې خلاص شو ګلې راشه کنه
اوښکې ترڅو به مې ټټر ته راځي

څو انتظار به کوم څو پورې زه
څه وخت به دا لېونۍ ور ته راځي

تانه غمونه دې هم ښه دي اشنا
کله نا کله، خو چکر ته راځي

هرڅه کې وينمه سردار لېونی
هرڅه کې دی زما نظر ته راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په محبت کې مې
هسې نوم بد نام شولو

ته مې په لاس رانغلې
عمر مې تمام شولو

خیرې ګرېوان ګرځمه
دغه مې انجام شولو

پورې په ما ستا د عشق
تور شولو الزام شولو

عشق کې دې سردار اشنا
لاړلو ناکام شولو

۱۳۸۴ زمری ۲۶

ستا کتو په زړه سوری کړم
ستا کاته راته ښه نه شول

تېرو بېر مې له زړګي نه
یاره ستا غنې بانه شول

ستا غمونو کې جانانه!
تول هډونه مې وراسته شول

جوړې مرمه چې یاران مې
داسې یو، یو را په زړه شول

تا به ما ته جوړ کاته چې
خلک تا ته په کاته شول

یو دې زه له غمه ویښ یم
نور تمام خلک ویده شول
۱۳۸۵ تله ۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځل مې زړه دی چې د يار پشانې وژاړمه
ګوندې که دی لکه زما پخلا کوو ته راشي

ښه دی چې څوك خو يې زموږ کوڅه کې اوسي چې دا
د هغو خلکو په پلمه زما ليدو ته راشي

زه يې د يوې شېبې وس نه لرم، خو غم د جانان
راشي زما په زړه کې واړوي مودو ته راشي

ورله ګرېوان به تر لمنې څيرې، څيرې کړمه
دغه رقيب او دا بېلتون که مې پنجو ته راشي

د ۱۳۸۵کب ۹مه

بيا زندګي خدايه! زه نه غواړمه
بس دی يو ځل مې دا ګنا کړې ده

ورځم د يار کوڅه کې ساه ورکوم
نن مې د زړه سره سلا کړې ده
چې مې زما جانان زما نه شولو
ښايي چې چا راته ښېرا کړې ده
هسې زاهد به مې کافر بولي خو
ما په هر ګوټ کې بسم الله کړې ده
د مينې جنګ کې بری ورم به ضرور
دا ځل مې مور راته دعا کړې ده
ما د حمزه په پلونو پل ايښی دی
ما پيروي د خپل بابا کړې ده
ګوته په خوله به دې ياران شي درته
څرکه! غزل کې دې بلا کړې ده

د ۱۳۸۵ لمريز کال آخره شپه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه دې په زړه کې څومره ځی لرمه
دغه سودا زه لېونی لرمه ؟

ستا مینتوب له ټولو لرې کړمه
ګنې زه خپل لرم، پردی لرمه

ښه دی دیدن ته مې د ښکلي جانان
ګودر لرم، مازیګری لرمه

خیر دی که تا یوازې پرېښودمه
زما هم خدای شته، زه هم خدای لرمه

۱۳۸۲/مرغومی۶مه

ستا لیدو باندې مې خولې نه توري تښتي
لکه وور ماشوم خبرو کې بندېږم

لکه واوره چې د لمر په تاو ویلېږي
داسې زه دې بېلتانه کې ویلې کېږم

دامنمه چې مې نه شوې، خو جانانه!
دا منې به چې په نوم دې زه یادېږم

لکه خوار مزدور د اوړي په ګرمۍ کې
داسې زه پخپلو اوښکو کې لمبېږم

دغه هسې تصنع ده اصل نه دی
دا چې یاره! د دنیا مخکې خندېږم
۱۳۸۲کب ۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته راله خیر ښېرا کوه، خو یاره!
زه به همېش درله دعا کومه

پام چې خورې زلفې راټولې نه کړې
نن دې همداسې تماشا کومه

ته زه منم چې جفاګانې کوې
خو زه به تا سره وفا کومه

چې مې له غم دنیا خبره نشي
زه په ژړا کې هم خندا کومه

۱/۲/۱۳۸۷

یاد

ته چې نه يې، نو زما هم مزه نه وي
ته چې راشې، نو زړګي ته سکون راشي

هغه هم به زما مینې ته حیران شي
که دنیا ته چرې بېرته مجنون راشي

لکه وور ماشوم مې زړه راته ژړېږي
ستا له تلو سره پرې داسې جنون راشي

زړه مې غواړي چې يې زړه ته رانږدې کړم
کله هم چې چرې مخ ته پښتون راشي

۷/۲/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزان وهلی یم نیمزالی ګل یم
زه د بهار په تمه شپې تېروم

زه لېونی په خپل ژوندون تنګ شوی
ستا د اقرار په تمه شپې تېروم

چې یې په خیال خاطر کې هم نه راځم
د داسې یار په تمه شپې تېروم

۲۰/۲/۱۳۸۴

د یو چا ژړا په تاثر

ته چې خاندې نو زه هم له خندا شین یم
ته چې وژاړې نو ماله ژړا راشي

که هرڅو یې زه ښېرا ته جوړومه
خو په خوله مې درته یاره! دعا راشي

زه ځه خیر که پرې اخته یمه جانانه!
خو خدای مه کړه چې غمونه په تا راشي
۲۰/۵/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو چا خندا په تاثر

زه ځه خیر دی که له غمه ځنې مرمه
خو ته یاره! خنداګانې خوشحالي کړه

دا د ښکلو وظیفه ده، دا یې کار دی
ته هم ګلې! وفا پرې بې وفایي کړه

اوس کړېږه، اوس ژړېږه لېونیه!
تا ته چا وې چې د ښکلو دلداري کړه
۲۲/۵/۲۰۰۸

زما خو ستا هېرېده وس کې نه دي
کاش کې مې ته له زړه بهر کړې یاره!

لکه چې زما د قتلولو اراده دې کړې
دا چې په مړو سترګو نظر کړې یاره!

اور شي راپورې چې رقیب ته کله
دا سپین مړوند په لاس کې ورکړې یاره!
۲۲/۵/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثله یې کانو باندې ولئ خلکه
درته به وکاندي ازار لېونی

خواله یو ځل پېښه راوکړه ګنې
کړي به مې یاره! انتظار لېونی

لاړو میاعلي صیب کې یې وتړلو
مینه کې ستا شولو سردار لېونی
۱۳۸۵غبرګولی۳مه

یاد

چې ستا ځوانۍ ته ګورم
میو ته زړه مې کېږي

توبه مې کړې منم
خو صبر نه مې کېږي

غېږ کې مې پټ کړه ګلې
ساړه، ساړه مې کېږي
۱۳۸۵غویی۲۸مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما لېونی به کړي د خدای لپاره
دومره په زير لېونۍ مه راګوره

خلك شكي دي هسې پوه چې نه شي
هر وختې ته له بلۍ مه راګوره

زه لېونی سردار يې تاب نه لرم
داسې په برندو جنۍ مه راګوره

۱۳۸۵غويي۲۸مه

ژوند كې په تا جانانه
سره تووده رامه شه

چې شم جدا له تانه
داسې شېبه رامه شه

زه خير دی مړ دې شم خو
په تا خوله رامه شه

۲۰/۲/۱۳۸۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک به هرڅه بولي مینه
خو ما ته اور ماته لمبه ښکاري

راسره نشته دی جانان ملګرو
ځکه دا سر اختر پیکه ښکاري

لکه شبنم وي یاره ګلو باندې
داسې په مخ دې مړه خوله ښکاري
۱۳۸۳ کوچنی اختر

څه وخت به راځي پته یې نه لګي
خدایږو چې کوم ځای مې دلبر پرېوتو

وخت دانه دانه کړلو پښتون غریب
څه ترینه لر پاتې، څه بر پرېوتو

هسې به ظاهر خلکو ته هیڅ نه وي
اصل کې رشاد* لکه غر پرېوتو

*: موخه ترې اروابناد علامه رشاد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا راله مینې نه انکار چې وکړو
زما ویلو ته نو څه پاتې شول

ته یې له ماسره چې ولیدلې
رقیبان ټول ګوته په خوله پاتې شول

ژوند کې مې یو ارمان پوره نه شولو
ټول ارمانونه مې په زړه پاتې شول
۱۳۸۵ لړم ۱۵

اور به دې چم کلي ته پورې کړي ته
نور داسې شوخه داسې شنګه مه ځه

زړه به یې وچوي ګرانې خیردی کنه
د لېوني سردار له څنګه مه ځه

***

ته چې موسکۍ شې او مړه، مړه وګورې
زما ژوندون سپرلی، سپرلی شي یاره

څه شي، که دې زما په شونډو وایه
چپه د شونډو کندولی شي یاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه یو ورځ خو چرته هو هم وکړه
هر وختې نه هم ګرانې خوند نه کوي

چې یې دې وس د پوره کُولو* نشته
تشه وعده هم ګرانې خوند نه کوي
*پېښورۍ اصطلاح

***

منم پرې کبر کړې غرور کوې خو
مه کړه خاوند چې درته اور شه حسن

که په دعا باندې مې یاره کېږي
لا دې سېوا شه لادې نور شه حسن

شبنم وینځلي ګل نه ګرانه یاره
ښایسته، ښایسته یې، ښکلی یې ته

لږ خو څه وایه زړه مې چوي جانانه
څنګه خاموش یې څنګه غلی یې ته

***

پام پرې کوه خیر دی ماشوم دی یاره
له ما بېلېږي زړه له تا سره ځي

ستا د بېلتون له لاسه ګرانه یاره
د زړګي وینې مې ژړا سره ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وس يې په ما کې هېڅ د زغم نشته دی
رډ کاته که مې ديار که د اغيار وي

روغ رمټ شي چې ته ماته په خندا شې
زړه مې څو که د مودو مودو بيمار وي

***

بيا مې نه خوب وي نه ارام او سکون
خوږه ياره د تا ياد چې کله راشي

ستا د زلفو خوشبويي ځان سره راوړي
ستا له لورې ګرانې باد چې کله راشي

ښکارځنې سترګې يې زما په لور کږې کړې
ښايي بيا لکه چې ښکار زما د زړه کړي

مۍ خواران چې شراب وڅښي نو نشه شي
ما نشه ديار دمړو سترګو کاته کړي

***

د محبت په اور ستي زړه ته مې
شيبه ارام شيبه قرار وبښه

له تا به نه غواړي نور خوله جانانه
خير دی همدا ځلې سردار وبښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ښه دیدن دې وکړم
راله رسا وګوره

په یو ځل څه شي یاره
یو ځلې بیا وګوره

۲۰/۲/۱۳۸۴

***

چې یې نه شې پوره کُولی
نو وعدو ته څه حاجت دی

لېونی مې خلک بولي
دا سوغات د محبت دی

۱۸/۲/۱۳۸۴

له مخ کړه لرې زلفې
زما په زړه تیاره ده

د ړنا څرک نه لګي
ګرانې تیاره، تیاره ده

***

جانان مې غوږ کې راته داسې ووې
ګودر ته مه راځه بدنام نه شې

مېن همېش مینه کې سر بایللی
نه چې جانانه ته اعدام نه شې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاب مې زړګی نه لري
تا ته درکتی نه شم

ډېر ظلم ستم مه کړه
نه چې لېونی نه شم

***

تاله چې وګورمه
شي مې او تر زړګوټی

رانه دي غواړي خولګۍ
غواړي مې شر زړګوټی

تابانه دې ښکلې ده دنیا جانانه
بغیر له تا دنیا بدرنګه ښکاري

په خوله ویل خو ښه مهمه نه ده
د زړه حالت د مخ له رنګه ښکاري

***

په تا اوړي په ما کېږي
د خولګیو زکاتونه

ستا د سرو شونډو لذت ته
هېڅ دي هېڅ دي شرابونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ ته پلو دې ګلې سم ونيسه
دچا بد رنګو سترګو ښکار نه شې

هوا سړه ده سيلۍ لګي ياره
په ځان دې پام کړه چې بيمار نه شې

***

زړه به دې يخ شي او که نه ووايه
چې شي مې پورته جنازه ووايه؟

وربان دې خوله خو دې څه نه ماتېږي
د ((نه)) پر ځای جانانه! ((ښه)) ووايه

دا چې شپه روستو هېټکۍ مې نيسي
دا به په زړه د چا وربېږمه زه

ته که ډيوه يې رڼاګانې کوې
خو د پتنګ هسې سوزېږمه زه

***

زما پخپل نصيب کې خوند نشته دی
ځکه له تا نه څه ګيله نه لرم

د ژوند اميد مې له پخوانه، نه و
خو د مرګي هم حوصله نه لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا به د چا سترګې که ښېرې به وې؟
زه چې يې له ياره جدا کړی يم

ما دې تل په شونډو موسکا غوښتې خو
تا ياره! همېش په ژړا کړی يم
۳/۵/۲۰۰۸

***

دغه چې اوس لکه پردۍ تېره شوه
يو وخت همدغې به زه زړه ګڼلم

دوست، خو څه خير ملګرو ځوک د چا دی
دې خو دښمن هم زه ونه ګڼلم

لکه د پاڼو منځ کې ګل هسې
زېب کوې ګلې دومره ښه په لوپټه کې

شه د پاريس جونې لوګی ورځنې
ځومره ښه ښکارې پښتنه په لوپټه کې

***

ما خو دې مينه کې دنيا پرېښوده
ستا دې په ځان دغه اتبار دی که نه؟

راله دې حال د زړګي ووايه ته
ما غوندې ستا هم بې قرار دی که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنگړي دې مه شرنگوه، مه خوځوه
جوړوي شور، جوړوي شور جانانه!

اوس ګوزاره دلته کې ګرانه شوله
خبر په موږ شو کلی کور جانانه!

***

څرکه! که غزل دې اشنا واوري، نو
خپله به هم ځانته ښه حیرانه شي

تا خو یې بلا ستاینه کړې ده
مه شه که رقیب دې پښېمانه شي

یاد

ځلوریزې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې څه مې مه لېږه يو څه خو راکړه
که زړګی نه راکوې خوله خو راکړه

شراب د شونډو که دې نه راکوې
خیر دی په لپه کې اوبه خو راکړه

***

نه کېږي جانانه هېڅ څه نه کېږي
خوله که راله راکړې وایه څه کېږي

څو که زه د صبر تعویذ وکړمه
هومره مې يې سرو شونډو ته زړه کېږي

۱۷/۱/۱۳۸۴

نوی ژوندون راکوي ساه راکوي
کله چې یار خوله په خندا راکوي

ساقي د تا منت په څه واخلمه
شراب د شونډو چې اشنا راکوي

***

له شوره ډکه له مستۍ ډکه ده
له څومره تاوه لېونۍ ډکه ده

سرور سرور، نشه نشه ده پکې
ګرانې له هر څه دې خولګۍ ډکه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک یې په څه، څوک یې په څه ماتوي
سردار روژه د یار په خوله ماتوي

له ښکلو پام څرکه ګیله ونه کړې
ښکلي خو تل د خلکو زړه ماتوي

***

ګلاب، نرګس، لاله، غاټول ګلونه
هیڅ دې رخسار ته دي دا ټول ګلونه

ته له همه وارو یې ښکلی یاره
څو له دنیا کړمه راټول ګلونه

دا چې ته زلفې په رخسار جوړوې
خدایږو چې ماته ترینه دار جوړوې

ته په نری نری موسکا جانانه
زما په زړه کې نری لار جوړوې

***

ته وا توتي کړې یا مینا خبرې
داسې خوږې دي یاره ستا خبرې

لکه ټپه لکه سندرې یاره
داسې دې ښې لګي په ما خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــــې درقيـــب مخکـــــې اشــــنا دې ووې
دا دې لــــه دروغـــو کــــه ريښــــتيا دې ووې

شـــــونډې دې ورپېـــدې پـــوه نـــه شـــومه
ښـــــېرا دې وکـــــړه کــــه دعــــا دې ووې

***

يــــار چـــې کله، کلـــه رالــــه وګـــوري
زړه مـــې ځــان لــــه ځــای د پټېــده ګــوري

سـترګو تــه دې ووايــه چـــې ټيټـــې شـــي
نـــه چـــې رالـــه کـــار جانانـــه وګـــوري

کــور مــو لــرې لاړ اوږده شــوه، ديــدن ګــران شــو
بېـل مـو کلـی هـم کوځـه شـوه، ديـدن ګـران شـو

مخکـــې ښـــه و څـــوک خبـــر نـــه وو جانانـــه
اوس خبـر دنيـا همـه شـوه ، ديـدن ګـران شـو

***

لـــه تاقربـــان شـــه لـــه تـــا ځـــار زمـــا زړګـــی
پـــام کـــوه پـــام نـــه کـــړې اځـــار زمـــا زړګـــی

څنـګ چـې رنـګ کـړ بـابرې جومـات هنـدوانو
همداسـې رنـګ کـړ رالـه يـار زمـا زړګـی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه په رنځ به مې اخته کړې، ته به روغه ګرځې
مړه به زما دژوند ډیوه کړې ، ته به روغه ګرځې

په شوخ نظر به مې دشوخو ، شوخو سترګو یاره
ستي ستي، لمبه لمبه کړې، ته به روغه ګرځې

***

چې خزان کې هم په تمه د سپرلي یو
بیا خو زه او زړه مې دواړه لېوني یو

داسې غلی له ما تېر شو ته به وایې
زه او یار مې سره خپل نه یو پردي یو

ته څه پوهېږې بې له تا زندګي
څنګه تېرېږي یار په ما زندګي

خیر دی که زه په تروږمۍ کې اوسم
خو ستا، خو یاره! شوه رڼا زندګي

***

ته را واچې رڼې یاره سترګې مړې
کړي لمبه مې سم له واره سترګې مړې

څه الله دې ترېنه وساته که نه نو
قتلول کوي سرداره سترګې مړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خزان سیلۍ لګېږي له بهاره خولګۍ اخلي
خوب کې ګورمه رقیب چې مې له یاره خولګۍ اخلي

ښايي ليک يې دي پر ډډه د اشنا دنامه توري
ځکه هر وخت لېونۍ له دنګ چیناره خولګۍ اخلي

***

له ماښامه ترسهاره، لپې لپې اوښکې توی کړم
ستا بېلتون له لاسه یاره ، لپې لپې اوښکې توی کړم

څو که داغ زړګي ته ورکړمه، هرڅو که يې پخلا کړم
خو بیا هم شي ناقراره، لپې لپې اوښکې توی کړم

دوی زړونه ماتوي د زړونو ښکار ته دي پيدا
دا ښکلي ځورولو ته ازار ته دي پيدا

اقرار ور باندې کله هم ونشولو په ژوند
سرې شونډې دې جانانه جوړ انکار ته دي پيدا

۱۳۸۵/۳/۳

***

یاغي زړګی مې هېڅ له ښکلو نه اوري
هر وخت ورګوري له کتلو نه اوري

که دې په میو شي په دار د شونډو
لېونی څرک يې اوس له څښلو نه اوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مينې زما ځانه ښېرې مه کړه
نه چې ولګي جانانه ښېرې مه کړه

مازيګرى دى پام کوه جانانه
نه چې خونه مې شي ورانه ښېرې مه کړه

***

پام کوه جنۍ په بلۍ مه خېژه
شې به لېونۍ په بلۍ مه خېژه

سترګې د دې خلکو درپسې به شي
هر وختې بلۍ په بلۍ مه خېژه

جوړ به کړې پېغور راله اشنا ګوره
بيا که دې را وکتل په بيا ګوره

يوځلې خو هوکړه ياره وکړه ته
بيا د محبت مې انتها ګوره

***

صبر مې نه کېږي ما زر نشه کړه
ما دې د سترګو په نظر نشه کړه

ته ځه بيا خير دى که ځې ځه جانانه
خو ما د شونډو په کوثر نشه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه دي جانان کړم څنګه وکړمه؟
تا چې زه د ځان کړم څنګه وکړمه؟

زړه خو مې درکړی خو چې ځان اشنا
هم درنه قربان کړم څنګه وکړمه؟

***

ژوند کې نيمګړی نيمه خوا پاتې شوم
پښتون غريب يمه تر شا پاتې شوم

نور په مريخ، ستورو، سپوږمۍ کې اوسي
زه لا تراوسه پر بيديا پاتې شوم

نن دې بلا دې پر جانانه! ياد راځي
څه وکړم په شونډو مې فرياد راځي

خدايږو چې د زړه غوټۍ مې وسپړي
کله چې له پورې کلي باد راځي
۱۳۸۲کب ۱

***

پوره مو ته دغه ارمان کړې خدايه!
جانان زما ما د جانان کړې خدايه!

«چې مې له تلو ځني جانان پاتې شي»
شروع ښه شرکنده باران کړې خدايه!

۱۳۸۲کب ۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې یاره! خپل چې دې د ځان کړمه
څه وکړمه څنګه دې جانان کړمه؟

سره هم اثر وربانډې نه کوي
څو که ورله څیرې مې ګرېوان کړمه
۱۳۸۲ مرغومی۱۸

***

د پایزېبونو شور مې خوب وړی دی
زړه کې بل شوي اور مې خوب وړی دی

هسې دې مینه کې بد نام شومه زه
هسې راپورې تور مې خوب وړی دی

زه یمه که ته یې که امیر دی
هر سړی یې زلفو کې اسیر دی

ته چې ورسره یې نو داچا ویل
یاره چې سردار ګنې فقیر دی

***

څه وکړمه څنګ ؟چې رانه هېر شي یار
تریخ لکه د زهرو شي، ګنډېر شي یار

سره هم نظر رابانډې نه کوي
زه یې در کې پروت یمه او تېر شي یار

۲۱/۵/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر مې هر وختې ستا لاره کې دی
دا ځلې بېدمه درته زړه لاره کې

زړګی مې غواړي، خو مجبور يمه زه
چې درته نشم کړی کاته لاره کې

***

ميخانې نه، له شرابو او له جامه زندګي
زمونږه شروع کېږي له مابنامه زندګي

يارانو په محفل کې ستا په نوم راباندې وځنبل
ما هم کړله قربان د تا له نامه زندګي

۱۳۸۵ لړم ۱۵

نه مجبوري، نه ناچاري د ښکلو
بې وفايي ده، بيماري د ښکلو

له ما بدتر به شي که ودې کړله
چرته په ژوند کې دلداري د ښکلو
۱۳۸۵ ليندۍ ۲۳

***

ستا د پايزېبو اوازونه ياره
تښتوي سترګو نه خوبونه ياره

شه هغه لاره له ګلونو ډکه
چې ته پرې اخلې قدمونه ياره

۳/۱/۲۰۰۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

څه ګټل دي، څه بايلل دي
زندګي تلل او راتلل دي

له دې دوه شيبو ژوندون نه
يوه نوره غلاکول دي
۱۳۸۵ لړم ۲۵

***

له ګړنګونو غورځېدلی ښه يم
خو نه له زړونو نه لوېدلی ښه يم

ته خنداګانو باندې مسته ښه يې
زه په سرو سترګو ژړېدلی ښه يم

ترسبا پورې غرېږي زما سترګې
لږې هم نه ويدې کېږي زما سترګې

ستا له غمه او له ډېرو شوګيرو نه
يوه ورځې به ړندېږي زما سترګې

***

نن مې بيا په زړه ورېږي
يار زما په زړه ورېږي

زه به يې خدايږو خو دی
دی مې والله په زړه ورېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهېږم ولې مې سندرو ته زړه شوی دی
تا سره مې یاره! نن خبرو ته زړه شوی دی

ګورو به چې دغه پېرزوینه په ما کړي که نه؟
نن مې د یار سرو شونډو شکرو ته زړه شوی دی

***

په ژوند کې صبر انتظار ملګرو
له مانه نه کېږي دا کار ملګرو

ما ورته کله د زړه حال ونه وې
ما ورته ونه کړو اظهار ملګرو

خدايږو ملګرو مېړني يمه زه
دومره غمو کې چې ژوندی يمه زه

دا چې دې اوس هم انتظار کومه
دا نو رښتيا چې لېوني يمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هایکوګانې

زما له مرګه وروسته مه څه هلته
ځکه د یار له دره خاورې زما
یه د سبا نیسمه! پاکې نه کړې

***

شراب له آره داسې نه وو خراب
یو څه خرابو خلکو وښبل ځکه
وربانـدې دغه شانې داغ ولګېد

***

اوس یې نو خوښه ده چې
دل ازاري، که دلداري کوي دا
ما خو مې زړه ورله سرداره ورکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد

ترګل یې هم بدن نازکه دی خو
زه دې خبرې ته حیران یمه چې
سینه کې زړه یې څنګ له کاڼي جوړ دی

****

ښه دی چې خوب دې خراب شوی نه دی
ګڼې ما ستا د کاله شاته یاره!
بېګا تر ډېره ویر ژړا کړې ده

***

څه چې مزه ده، ده په همدغه ژوند کې
پاتې سر خوږ دی هسې
راځه چې یاره میخانې ته لاړ شو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library